

บทที่ 4

อภิปรายและสรุปผลการทดลอง

CU-763-10-01 เป็นอนุพันธ์ของ valproic acid ที่สังเคราะห์ขึ้นมาใหม่ จึงมีความสนใจในการศึกษาผลของ CU-763-10-01 ต่อการหดตัวของกล้ามเนื้อลำไส้เล็ก (duodenum) และหลอดเลือดแดงใหญ่ (aorta) ของกระต่ายและกล้ามเนื้อท่ออยู่ (vas deferens) ของหนูขาว เมื่อกระตุ้นด้วยสารมาตรฐานกระตุ้นการหดตัวชนิดต่าง ๆ ที่เห็นผลชัดเจนในอวัยวะนั้น ๆ เช่น NE , SHT , KCl และ BaCl₂ เมื่อจาก CU-763-10-01 มีบางส่วนในสูตรโครงสร้างคล้ายกับโครงสร้างของ VPA และ B₆ ดังนั้นจึงทำการศึกษาฤทธิ์ของ CU-763-10-01 เปรียบเทียบกับ VPA และ B₆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาของ CU-763-10-01 ออกฤทธิ์โดยตัวเองหรือแสดงฤทธิ์เหมือน VPA และ B₆ เมื่อจาก VPA เป็นของเหลวที่ละลายน้ำยากในการทดลองนี้จึงใช้อุปกรณ์รูปของเกลือคือ S.V. แทนเมื่อจากสารารถละลายน้ำได้ดี และในปัจจุบันนี้ S.V. เป็นยาต้านชักที่ใช้กันแพร่หลายในหลายประเทศ มีชื่อทางการค้าว่า Depakin® จากผลการทดลองที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 สามารถอภิปรายผลที่เกิดขึ้นได้ดังนี้

1. ผลต่อการหดตัวของลำไส้เล็ก (duodenum) กระต่าย

1.1 ผลต่อการหดตัวของลำไส้เล็กที่มี spontaneous contraction

ลำไส้เล็กของกระต่ายสามารถหดตัวได้เอง (spontaneous contraction) ผลการทดลองพบว่า CU-763-10-01 ออกฤทธิ์ล็อกแรงหดตัวของลำไส้เล็กกระต่ายได้อย่างรวดเร็ว และความสามารถในการลดการหดตัวนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณสาร คือ เมื่อให้ CU-763-10-01 ขนาด 4.4×10^{-6} M ไม่มีผลต่อการหดตัวของลำไส้จากนั้นจึงเพิ่มขนาดของ CU-763-10-01 โดยให้ CU-763-10-01 ขนาด 4.4×10^{-5} M พบว่าทันทีหลังจากที่ให้ CU-763-10-01 แรงหดตัวของลำไส้เล็กจะลดลงอย่างมาก แต่เมื่อล้างลำไส้ด้วยสารละลาย Tyrode หลัง ๆ ครั้ง พบว่าลำไส้จะมี spontaneous contraction กลับมาเหมือนเดิมแสดงให้เห็นว่า ฤทธิ์ของ CU-763-10-01 ไม่ใช่ฤทธิ์ถาวร สำหรับผลของ S.V. และ B₆ ขนาด 4.4×10^{-5} M ไม่มีผลต่อการหดตัวของลำไส้เล็กกระต่ายที่เกิดขึ้นเอง แสดงให้เห็นว่าฤทธิ์ของ S.V. และ B₆ แตกต่างอย่างชัดเจนกับฤทธิ์ของ CU-763-10-01

1.2 ผลต่อการหดตัวของถ้าไส้เลือกเมื่อกระตุ้นด้วย Ach

เมื่อให้ Ach ขนาด 1×10^{-7} M สามารถกระตุ้นให้ถ้าไส้เลือกหดตัวได้ โดย Ach ออกฤทธิ์โดยตรงต่อ cholinergic receptor ซึ่งแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ muscarinic receptor และ nicotinic receptor atropine สามารถขับย้งการหดตัวของถ้าไส้เลือกที่เกิดจากกระตุ้นด้วย Ach ได้ (Bolton, 1979b) แสดงให้เห็นว่าการหดตัวของถ้าไส้เลือกนั้นเกิดผ่าน muscarinic receptor โดย Ach ไปกระตุ้น muscarinic receptor ที่ cell membrane ของ muscle fiber ของถ้าไส้ ทำให้เกิด depolarization ของ cell membrane ส่งผลให้ receptor operated calcium channel (ROC) (Burgen และ Spero, 1968; Bolton, 1972) และ potential operated calcium channel (POC) เปิด (Bolton, 1979a) ทำให้ Ca^{2+} จากภายนอกเซลล์เคลื่อนที่เข้าสู่ภายในเซลล์ ทำให้ระดับแคลเซียม อิสระภายในเซลล์สูงขึ้น นอกจากนี้แคลเซียมที่ผ่านเข้ามาทาง POC และ ROC ยังมีผลกระตุ้น การหดตัวของแคลเซียมจากแหล่งเก็บสะสมภายในเซลล์ ทำให้ระดับแคลเซียมอิสระภายในเซลล์ สูงขึ้นเกิดการหดตัวของถ้าไส้ (Chad และ Trigger, 1973) จากผลการทดลองพบว่า CU-763-10-01 ขนาด 4.4×10^{-5} M สามารถลดการหดตัวที่เกิดจากการกระตุ้นด้วย Ach ได้ทั้งแรงและความถี่ในการหดตัว น้ำจะเกิดจากการที่ CU-763-10-01 อาจมีผลต่อ receptor หรือมีผลขับย้งการเคลื่อนที่ของ Ca^{2+} จากภายนอกเซลล์เข้าสู่ภายในเซลล์โดยผ่านทาง ROC, POC และ CU-763-10-01 ไม่นำมีผลขับย้งการหดตัวของแคลเซียมจากแหล่งเก็บสะสมภายในเซลล์ เนื่องจากฤทธิ์ในการลดการหดตัวของ CU-763-10-01 เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว หลังจากให้ CU-763-10-01 แรงหดตัวของถ้าไส้ เล็กจะลดลง ทันที และเมื่อถ้าไส้ด้วยสารละลาย Tyrode แล้วการหดตัวของถ้าไส้เลือกสามารถ reverse กลับมาได้ย่างจากผลกระทบของแสดงให้เห็นว่าการออกฤทธิ์ของ CU-763-10-01 น่าจะอยู่ที่ cell membrane

1.3 ผลการหดตัวของถ้าไส้เลือกเมื่อกระตุ้นด้วย SHT

เมื่อให้ SHT ขนาด 1×10^{-6} M สามารถกระตุ้นให้ถ้าไส้เลือกหดตัวได้ ในระบบแรกๆ สามารถแบ่งชนิดของ SHT receptor ที่ควบคุมการหดตัวของถ้าไส้เนื่องเรียนออกเป็น 2 ชนิด คือ D receptor ซึ่งสามารถขับย้งได้ด้วย dibenzylamine และ M receptor ซึ่งสามารถขับย้งได้ด้วย morphine สำหรับ SHT receptor ซึ่งอยู่ที่ถ้าไส้มี 2 ชนิด คือ M receptor อยู่ที่ nerve fiber และ D receptor อยู่ที่ muscle fiber (Gaddum และ Picarelli, 1957; Barlow และ Khan, 1959) ในปัจจุบันได้มีการแบ่ง SHT receptor ตามคุณสมบัติทางเภสัชวิทยาของไม่เด่นออกเป็น 4 กลุ่ม คือ SHT₁ receptor : SHT_{1A}, SHT_{1B}, SHT_{1D} เป็น G protein couple receptor ซึ่งพบที่ hippocampus, substantia nigra, SHT₂ receptor : SHT_{2A}, SHT_{2B}, SHT_{2C} เป็น G protein couple receptor เช่น

เดียวกัน ซึ่งพบใน สมอง, กล้ามเนื้อเรียบ และเก็ตติเก็ต , $5HT_3$ receptor เป็น ion channel receptor (Na^+/K^+ ion channel) ซึ่งพบใน peripheral nervous system, enteric nerve , $5HT_4$ receptor เป็น G protein couple receptor ซึ่งพบใน สมอง โดยที่ $5HT_2$ receptor เป็นชนิดเดียวกับ D receptor และ $5HT_3$ receptor เป็นชนิดเดียวกับ M receptor ตามที่ Gaddum และ Piacarelli เคยแบ่งไว้ (Zifa และ Fillion, 1992) ตำแหน่งการออกฤทธิ์ของ SHT ที่สำคัญทาง ตำแหน่ง คือ

- 1) ออกฤทธิ์โดยตรงต่อกล้ามเนื้อเรียบ
- 2) ออกฤทธิ์ที่ cholinergic intramural nerve
- 3) ออกฤทธิ์ที่ intramural excitatory non cholinergic nerve
- 4) ออกฤทธิ์ที่ intramural inhibitory non cholinergic non adrenergic nerve

(Gonella, 1981) การออกฤทธิ์ที่ $5HT_2$ receptor เป็นการออกฤทธิ์โดยตรงของ SHT SHT จะไป จับกับ receptor ส่งผลให้ receptor operated calcium channel (ROC) เปิด ทำให้ Ca^{2+} จากภายในออกเซลล์เคลื่อนที่เข้าสู่ภายในเซลล์ (Hardcastle และคณะ, 1981) นอกจากนี้การกระตุ้น $5HT_2$ receptor นี้จะไปกระตุ้นการทำงานของ phospholipase C (PLC) ทำให้เกิดการ hydrolyze phosphatidylinositol เกิด second messenger 2 ตัวคือ IP₃ และ DAG ซึ่ง IP₃ จะกระตุ้นให้เกิดการ หลั่งของแคลเซียมจากแหล่งเก็บสะสมภายในเซลล์ ทำให้ระดับแคลเซียมในร่างกายในเซลล์เพิ่ม สูงขึ้น ส่งผลให้เกิดการหดตัวของถ้าไส้ (Gaddum และ Picarelli, 1957; Zifa และ fillion, 1992 ; Burkhalter, Julis, และ Frick, 1995) ส่วนการออกฤทธิ์ของ SHT ต่อ $5HT_3$ receptor นี้เป็นการ ออกฤทธิ์โดยอ้อม โดย SHT จะจับกับ receptor ที่ postganglionic membrane ของ cholinergic intramural ganglion cell ทำให้มีการหลั่งของ Ach ออกจากปลายประสาท Ach ที่ถูกปล่อยของน้ำ นี้จะทำให้ถ้าไส้หดตัว (Hanty, 1963; Costa และ Furness, 1979) จากผลการทดลอง พบว่า CU-763-10-01 สามารถลดการหดตัวที่เกิดจาก SHT ได้ น่าจะเกิดจากการที่ CU-763-10-01 อาจมีผลต่อ SHT receptor หรือ ขับขึ้นการเคลื่อนที่ของ Ca^{2+} จากภายนอกเข้าสู่ภายในเซลล์ผ่าน ROC

1.4 ผลของการหดตัวของถ้าไส้เมื่อกระตุ้นด้วย $BaCl_2$

เมื่อให้ $BaCl_2$ ขนาด 1 mM แก่ถ้าไส้เล็กปะรากดูร่วง ถ้าไส้เล็กหดตัว การหดตัวที่เกิด จากการกระตุ้นด้วย $BaCl_2$ เกิดจาก $BaCl_2$ ออกฤทธิ์ได้ 2 ลักษณะ คือ การออกฤทธิ์โดยตรง ของ $BaCl_2$ คือการออกฤทธิ์ที่ถ้าไส้เนื้อเรียบของถ้าไส้ โดย Ba^{2+} จะทำให้มีการปลดปล่อยของ Ca^{2+} ออกจาก cell membrane ของ muscle cell โดยปกติแล้ว Ca^{2+} เหล่านี้สะสมอยู่ที่ cell

membrane โดยที่การเชื่อมระหว่าง Ca^{2+} กับ cell membrane นี้ต้องอาศัย Mg^{2+} (Antonio, Rocha, และ Yashuda, 1973) นอกจากนี้ Ba^{2+} ยังทำให้ Ca^{2+} จากภายนอกเซลล์เคลื่อนที่เข้าสู่ภายในเซลล์ เมล็ดมากขึ้นผ่าน POC (Clement, 1981; Karaki, Sataka, และ Shibata, 1986) การออกฤทธิ์โดย ร่องของ BaCl_2 คือ การออกฤทธิ์ที่ nerve fiber Ba^{2+} จะออกฤทธิ์กระตุ้น ganglion ทำให้มี การหลั่งของ Ach ออกจากปลายประสาท Ach ที่ถูกหลั่งออกมานี้มีผลทำให้ลำไส้เลือกเกิดการหดตัว (Feldberg, 1951; William, 1954; Henderson, Ariens, และ Simonis, 1968) จากผลการทดลองพบว่า CU-763-10-01 สามารถลดการหดตัวที่เกิดจากการกระตุ้นด้วย BaCl_2 น่าจะเกิดจากการที่ CU-763-10-01 มีผลขับยับการเคลื่อนที่ของ Ca^{2+} จากภายนอกเซลล์เข้าสู่ภายในเซลล์ผ่าน POC

1.5 ผลต่อการหดตัวของลำไส้เมื่อกระตุ้นด้วย KCl

เมื่อให้ KCl ขนาด 50 mM แก่ลำไส้เลือกพบว่า ลำไส้เลือกจะหดตัวได้อย่างชัดเจน การหดตัวที่เกิดจากการกระตุ้นด้วย KCl เกิดจากการเกิด membrane depolarization ซึ่งมีผลให้ potential operated calcium channel (POC) เปิดออก Ca^{2+} จากภายนอกเซลล์เคลื่อนที่เข้าสู่ภายในเซลล์ ทำให้รับดับกระแสเชิงมิสระภายในเซลล์เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ลำไส้เลือกเกิดการหดตัว (Boileon, 1979b; Rosenberger, Ticku, และ Trigger, 1979) จากการทดลองพบว่า CU-763-10-01 สามารถลดแรงหดตัวของลำไส้เลือกเมื่อกระตุ้นด้วย KCl ได้ น่าจะเกิดจากการที่ CU-763-10-01 มีผลขับยับการเคลื่อนที่ของ Ca^{2+} จากภายนอกเข้าสู่ภายในเซลล์ผ่าน POC ส่วน S.V. และ B_6 ไม่มีผลต่อแรงหดตัวของลำไส้เลือกเมื่อกระตุ้นด้วย KCl และคงให้เห็นว่า S.V. และ B_6 มีฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาต่อลำไส้เลือกไม่เหมือนกับ CU-763-10-01

ในกล้ามเนื้อเรียบลำไส้เลือกส่วน duodenum จากการทดลองพบว่า CU-763-10-01 ขับยับการหดตัวที่เกิดจากการกระตุ้นด้วย Ach, 5HT, KCl, BaCl_2 และคงว่าการออกฤทธิ์ขับยับ การหดตัวของ CU-763-10-01 เป็น nonspecific antagonist การที่ CU-763-10-01 สามารถลดการหดตัวของลำไส้เลือกเมื่อกระตุ้นด้วยสารมาตรฐานกระตุ้นการหดตัวชนิดต่างๆ ได้ กลไกหลักน่าจะเกิดจาก CU-763-10-01 ขับยับการเคลื่อนที่ของ Ca^{2+} จากภายนอกเข้าสู่ภายในเซลล์ผ่าน receptor operated calcium channel (ROC) และ potential operated calcium channel (POC) จากผลการทดลองพบว่า และคงให้เห็นว่า S.V. และ B_6 ไม่ได้ออกฤทธิ์เหมือน CU-763-10-01 เนื่องจาก S.V. และ B_6 ไม่มีผลต่อการหดตัวของลำไส้เลือกที่เกิดขึ้นเองและเมื่อกระตุ้นด้วย KCl

2. ผลต่อการหดตัวของหลอดเลือดแดงใน ży (aorta) กระต่าย

2.1 ผลต่อการหดตัวของหลอดเลือดเมื่อกระตุ้นด้วย NE

เมื่อให้ NE 1×10^{-6} M แก่หลอดเลือดแดงใน ży (aorta) ของกระต่าย ปรากฏว่า หลอดเลือดจะหดตัว และผลกระทบต่อหลอดเลือดที่ได้นี้สอดคล้องกับผลกระทบต่อหลอดเลือดที่มีผู้ศึกษามาแล้ว คือ NE ทำให้หลอดเลือดแดงใน ży (aorta) ของกระต่ายหดตัว (Aaronson และ Jones, 1985; Hudgin และ Weiss, 1968) นอกจากนี้หลอดเลือดในส่วนอื่น ๆ เช่น distal saphenous artery, ear vein, renal vein ของกระต่ายจะตอบสนองต่อ NE โดยการหดตัวชั่วขณะ (Daly และคณะ, 1990) NE ทำให้เกิดการหดตัวของหลอดเลือดได้ โดย NE ไปกระตุ้น α_1 adrenoceptor (Docherty และ starke, 1981a, 1982) ในปัจจุบันได้มีการแบ่ง α_1 adrenoceptor ตามคุณสมบัติทางเคมีเป็นหลัก และใช้ความแตกต่างของ affinity ต่อ phentolamine (non selective) และ WB 4101 (selective α_1 adrenoceptor) ซึ่งแบ่ง α_1 adrenoceptor เป็น 3 subtype (Bylund และคณะ, 1994) คือ

α_{1A} : พบรอยใน ท่ออสุจิของหมูขาว, hippocampus

α_{1B} : พบรอยใน ตับ, cerebral cortex

α_{1D} : พบรอยใน ปอด, หัวใจ

นอกจากนี้ยังพบว่า prazosin (selective α_1 antagonist) มี affinity ต่อ α_1 adrenoceptor ที่ก่อนเข้าสู่แต่ละกันเป็นช่วงกว้าง Flavahan และ Vanhoutte(1986) จึงแบ่ง α_1 เป็น 3 กลุ่ม คือ

α_{1H} : high affinity to prazosine และ yohimbine

α_{1L} : low affinity to prazosine และ yohimbine

α_{1N} : low affinity to prazosine และมี high affinity to yohimbine และ HV 773 (selective α_{1H} antagonist)

ในหลอดเลือดแดงใน ży ของกระต่าย NE จะกระตุ้นการหดตัวโดยออกฤทธิ์ผ่านทั้ง α_{1H} และ α_{1L} adrenoceptor (Muramatsu, Kigoshi, และ Oshita, 1990) ซึ่ง α_{1H} ที่พบในหลอดเลือดแดงใน ży (aorta) ของกระต่ายเป็นชนิดเดียวกับ α_{1B} adrenoceptor (Hieble และ Bond, 1994) กลไกการออกฤทธิ์ของ NE ต่อ α_1 adrenoceptor มีกลไกระดับโมเลกุลคือ เมื่อ α_1 adrenoceptor ซึ่งcoupled กับ G protein และ phospholipase C (PLC) ถูกกระตุ้นตามลำดับตัว NE PLC จะ hydrolyze phosphatidylinositol -4,5- bisphosphate ได้ second messenger 2 ตัว คือ IP_3 และ DAG ซึ่ง IP_3 จะละลายน้ำได้ จะเข้าไปใน intracellular fluid จับ receptor ที่ SR กระตุ้นให้เกิดการหลั่งของ Ca^{2+} ออกจาก SR (Kajikuri และ Kuriyama, 1990) นอกจากนี้การกระตุ้น α_1

adrenoceptor โดย NE ทำให้เกิด membrane depolarization กระตุ้นให้ receptor operated calcium channel (ROC) เปิด ทำให้ Ca^{2+} จากภายนอกเซลล์ เคลื่อนที่เข้าสู่ภายในเซลล์ (Lee และ Stetizel, 1994; Daly และคณะ, 1990) และจากการเกิด membrane depolarization ทำให้เกิดการปลดปล่อยของ Ca^{2+} ที่ bound อยู่ที่ cell membrane (Abdel-Latif, 1986; Reynolds และ Dubyak, 1985) จากกลไกดังกล่าวทำให้ระดับของแคลเซียมภายในเซลล์เพิ่มสูงขึ้น เป็นผลทำให้ลดเลือนแรงดึงดูด (aorta) ของกระด่ายหลอดด้วย NE มีหลักการทำงานมา เกี่ยวข้องในการหลดตัวพบว่า กลไกหลักในการหลดตัวของหลอดเลือดแดงในหัวใจ (aorta) ขึ้นอยู่กับการเพิ่มระดับของ IP_3 ทำให้เกิดการหลั่งของแคลเซียมออกจาก SR เพราะการหลดตัวของหลอดเลือด เมื่อกระตุ้นด้วย NE ถูกยับยั้งได้เล็กน้อยด้วย calcium antagonist เช่น nifedipine , verapamil , diltiazem ต้องใช้ความเข้มข้นสูงถึงสามารถปั๊บการหลดตัวนี้ได้ และการหลดตัวเมื่อกระตุ้นด้วย NE เกิดได้ใน Ca^{2+} free solution (Hondegheem, Ayad, และ Robertson, 1986; Ljung และ Kjellstedt, 1987) จากผลการทดลองพบว่า CU-763-10-01 , S.V. และ B₆ เพิ่มการหลดตัวของหลอดเลือดแดงในหัวใจ (aorta) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ซึ่งกลไกการออกฤทธิ์ข้างใน สามารถอธิบายได้ จึงต้องทำการศึกษาต่อไป

2.2 ผลต่อการหลดตัวของหลอดเลือดเมื่อกระตุ้นด้วย 5HT

เมื่อให้ 5HT 1×10^{-6} M แก่หลอดเลือดแดงในหัวใจ (aorta) ของกระด่าย ปรากฏว่า หลอดเลือดจะหลดตัว และผลการทดลองที่ได้สรุปคล้ายกับผลการทดลองที่มีผู้ศึกษามาแล้ว คือ 5HT ทำให้หลอดเลือดแดงในหัวใจ (aorta) หลดตัว (Consigny, 1989; Ben-Harari และคณะ, 1990) ในขณะนี้เป็นที่ยอมรับกันว่า 5HT สามารถแสดงฤทธิ์ได้โดยจับกับ 5HT receptor ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 5HT₁ , 5HT₂ , 5HT₃ , 5HT₄ (Zifa และ Fillion, 1992) โดย receptor แต่ละชนิดจะมีการกระจายอยู่ตามเนื้อเยื่อชนิดต่าง ๆ และมีบทบาทในการตอบสนองที่แตกต่างกันออกไป สำหรับหลอดเลือดแดงในหัวใจ (aorta) ของกระด่ายและหลอดเลือดหัวใจของมนุษย์ จะพบ 5HT₂ receptor (Feniuk และคณะ, 1985) และการหลดตัวของหลอดเลือดที่เกิดจากกระตุ้นด้วย 5HT นี้ ถูกยับยั้งได้ด้วย ketanserine (Feniuk และคณะ, 1985) 5HT ทำให้หลอดเลือดเกิดการหลดตัวได้โดย 5HT จะไปกระตุ้น 5HT₂ receptor ซึ่ง couple อยู่กับ G protein และ phospholipase C (PLC) ถูกกระตุ้นตามลำดับส่งผลให้เกิด second messenger คือ DAG และ IP_3 ซึ่ง IP_3 จะไปกระตุ้นทำให้เกิดการหลั่งของ Ca^{2+} จากแหล่งเก็บสะสมแคลเซียมภายในเซลล์ ทำให้เกิดการหลดตัวขึ้น สำหรับ DAG จะไปรวมกับ phosphatidylserine และ calcium ซึ่งจะไปกระตุ้น protein kinase C ทำให้การหลดตัวเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Consigny, 1989) นอกจากนี้จะเกิดขบวนการดัง

กล่าวแล้วข้างต้นที่ผ่าน ROC ศัวช (Hoyer และคณะ, 1994) และ 5HT ยังกระตุ้นการหลั่ง NE จากปลายประสาท adrenergic (adrenergic nerve terminal) (Vanhoutte, 1983) การหดตัวที่เกิดจาก 5HT นี้ไม่ได้เกิดจาก การที่ 5HT ไปกระตุ้น α_1 adrenoceptor ที่หลอดเลือด (aorta) ของกระต่าย (Apperly, Humphrey, และ Levy, 1976; Purdy, Murray, และ Stupecky, 1986) เพราะ prazosin ไม่มีผลต่อการขับยังการหดตัวเมื่อกระตุ้นด้วย 5HT จากผลการทดลองพบว่า CU-763-10-01, S.V. และ B₆ ขนาด 4.4×10^{-5} M เพิ่มการหดตัวของหลอดเลือดแดงใน ży (aorta) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ซึ่งกลไกการออกฤทธิ์ยังไม่สามารถอธิบายได้ จึงต้องมีการศึกษาทำการศึกษาต่อไป

2.3 ผลต่อการหดตัวของหลอดเลือดเมื่อกระตุ้นด้วย KCl

เมื่อให้ KCl ขนาด 50 mM หลอดเลือดจะเกิดการหดตัวขึ้น โดย KCl ทำให้ผนังเซลล์ของหลอดเลือดเกิด depolarization ซึ่งมีผลกระทบให้ POC เปิดออก ทำให้ Ca²⁺ ภายนอกเซลล์เคลื่อนที่เข้าสู่ภายในเซลล์ (Hudgin และ Weiss, 1968; Karaki และคณะ, 1988) และจาก การเกิด membrane depolarization ทำให้เกิดการปลดปล่อยของ Ca²⁺ จาก cell membrane (Briggs, 1962; Hudgin และ Weiss, 1968) จากการทดลองของ S.V. และ B₆ ขนาด 4.4×10^{-5} M สามารถลดการหดตัวที่เกิดจากการกระตุ้นด้วย KCl ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) น่าจะเกิดจากการที่ CU-763-10-01 ขับยังการเคลื่อนที่ของ Ca²⁺ จากภายนอกเข้าสู่ภายในเซลล์ผ่าน POC ส่วน S.V. และ B₆ ขนาด 4.4×10^{-5} M ไม่มีผลต่อการหดตัวเมื่อกระตุ้นด้วย KCl ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) แสดงให้เห็นว่าการออกฤทธิ์ของ S.V. และ B₆ ในเหมือนกับ CU-763-10-01 เมื่อกระตุ้นด้วย KCl

ในก้านเนื้อหลอดเลือดแดงใน ży (aorta) CU-763-10-01 ขนาด 4.4×10^{-5} M มีผลเพิ่มการหดตัวของหลอดเลือดแดงเมื่อกระตุ้นด้วย NE, 5HT ซึ่งกลไกในการเพิ่มการหดตัวของหลอดเลือดยังไม่สามารถอธิบายในขณะนี้ แต่ CU-763-10-01 ไม่น่าจะมีผลโดยตรงต่อ receptor เนื่องจาก CU-763-10-01 เพิ่มการหดตัวได้ทั้ง NE, 5HT ซึ่งมี receptor แตกต่างกัน CU-763-10-01 อาจมีผลต่อกระบวนการหดตัวกลไกโดยหนึ่งที่ทำให้เกิดการเพิ่มระดับของแคลเซียมภายในเซลล์ทำให้หลอดเลือดเกิดการหดตัวขึ้น จากการทดลองพบว่า CU-763-10-01 ออกฤทธิ์ขับยัง การหดตัวเมื่อกระตุ้นด้วย KCl ซึ่งผลการทดลองให้ผลเช่นเดียวกับกล้ามเนื้อเล็ก จึงแสดงให้เห็นว่า กลไกหลักของ CU-763-10-01 คือการขับยังการเคลื่อนที่ของ Ca²⁺ จากภายนอกเข้าสู่ภายในเซลล์

ผ่าน POC ส่วน S.V. และ B_6 ขนาด 4.4×10^{-5} M มีผลเพิ่มการหดตัวของหลอดเลือดเมื่อกระตุ้นด้วย NE ,SHT และไม่มีผลต่อการหดตัวของหลอดเลือดเมื่อกระตุ้นด้วย KCl ซึ่งผลการทดลองที่ได้ให้ผลเช่นเดียวกันค่าไส้เด็กเมื่อกระตุ้นด้วย KCl แสดงให้เห็นว่าฤทธิ์ของ S.V. และ B_6 ที่หลอดเลือดแดงมีฤทธิ์บังส่วนหมื่น CU-763-10-01 อาจเป็นเพราะ S.V. และ B_6 มีสูตรโครงสร้างทางสารเคมีคล้ายกัน CU-763-10-01 ซึ่งอาจมีผลทำให้แสดงฤทธิ์เหมือนกัน

3. ผลต่อการหดตัวของท่ออสูจิ (vas deferens) หมูขาว

3.1 ผลต่อการหดตัวของท่ออสูจิเมื่อกระตุ้นท่ออสูจิด้วย KCl

เมื่อให้ KCl ขนาด 50 mM ท่ออสูจิจะหดตัวโดยการเกิด phasic contraction ในช่วงแรกและตามด้วย tonic contraction การหดตัวนี้เกิดจาก การเกิด membrane depolarization กระตุ้นให้มีการเปิดของ potential operated calcium channel (POC) ชนิด L type เพราะ calcium antagonist เช่น nifedipine, verapamil, diltiazem ที่สามารถขยับการหดตัวที่เกิดจาก การกระตุ้นด้วย KCl จะมีความจำเพาะเฉพาะของต่อ L type calcium channel และ potential operated calcium channel ชนิดอื่นๆ เช่น T , N , P type จะ resistant ต่อ calcium antagonist ในกลุ่ม dihydropyridines เช่น nifedipine ฯลฯ (Tsien, Ellinor, และ Horne, 1991) เมื่อ POC เปิดส่งผลให้ Ca^{2+} จากภายนอกเข้าสู่ภายในเซลล์ นอกจากนี้ K^+ จะไปมีผลทำให้เกิดการปลดปล่อยของ calcium ที่จับอย่าง high affinity กับ plasma membrane โดยตรง (Hay และ Wadsworth, 1982) ทำให้ Ca^{2+} อิสระภายในเซลล์เพิ่มมากขึ้น ส่งผลทำให้เกิดการหดตัว และจากผลการทดลองพบว่า CU-763-10-01 ขนาด 4.4×10^{-6} M และ 4.4×10^{-5} M สามารถขยับการหดตัวของท่ออสูจิได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และความสามารถในการขยับขึ้นขึ้นอยู่กับปริมาณของสารที่ให้จากผลการทดลองนี้ให้เห็นว่าการออกฤทธิ์ของ CU-763-10-01 ลดแรงหดตัวได้อย่างจะเกิดเนื่องจากการขยับการเกลื่อนที่ของ Ca^{2+} จากภายนอกเข้าสู่ภายในเซลล์ผ่าน POC สำหรับ S.V. และ B_6 ขนาดความเข้มข้นเดียวกัน ไม่มีผลต่อการเกิด phasic อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) แสดงให้เห็นว่า การออกฤทธิ์ของ S.V. และ B_6 ไม่เหมือน CU-763-10-01

3.2 ผลต่อการหดตัวของท่ออสูจิเมื่อกระตุ้นด้วย $BaCl_2$

เมื่อให้ $BaCl_2$ ขนาด 1 mM ท่ออสูจิจะหดตัวโดยการเกิด phasic และตามด้วย rhythmic contraction $BaCl_2$ เป็นสารมาตรฐานที่ไม่ได้ออกฤทธิ์ผ่าน specific receptor เป็นที่ทราบกันดีว่าออกจากแคตเซี่ยมแล้ว Ba^{2+} สามารถเกลื่อนที่ผ่านเข้าสู่เซลล์ทาง potential operated

calcium channel ชนิด (POC) ได้ จากการศึกษาของ Hay และ Wadsworth (1992) พบว่า phasic contraction เกิดเนื่องจาก

1. Ba^{2+} จะเป็นตัวทำให้เกิด membrane depolarization ส่งผลทำให้ POC เปิดออก ทำให้เกิด การเคลื่อนที่ของ Ca^{2+} จากภายนอกเซลล์เข้าสู่ภายในเซลล์
2. หรือเมื่อ POC เปิดออก Ba^{2+} เคลื่อนที่เข้าสู่ภายในเซลล์ได้มากจึงส่งผลให้ Ca^{2+} หลังออก มาจากแหล่งเก็บสะสมแล้วเข้าสู่ภายในเซลล์ทำให้อิสระภายในเซลล์เพิ่มสูงขึ้น
3. Ba^{2+} เคลื่อนที่ผ่าน POC เข้าสู่ภายในเซลล์มีผลกระตุ้น contractile protein ในกล้ามเนื้อเรียบ ท่ออสูร
4. Ba^{2+} มีผลต่อการปลดปล่อยแคลเซียมที่จับอยู่แน่นหนา กับ plasma membrane
5. Ba^{2+} ขับขึ้นการเคลื่อนที่ของ K^+ ผ่าน Ba^{2+} sensitive K^+ channel ที่ plasma membrane ของ smooth muscle โดยลด K^+ current outward ทำให้เกิด membrane depolarization ส่งผลให้ potential operated calcium channel เปิด (POC) ทำให้เกิดการเคลื่อนที่ของ Ca^{2+} จากภายนอกเซลล์เข้าสู่ภายในเซลล์ระดับของ Ca^{2+} ภายในเซลล์เพิ่มสูงขึ้น ผลที่ตามมาคือ กระตุ้นให้เกิดการหลั่ง Ca^{2+} ของจากแหล่งที่เก็บสะสมแคลเซียมภายในเซลล์ (Huang, 1995)

ส่วน rhythmic contraction เกิดเนื่องมาจาก Ba^{2+} ทำให้เกิด membrane depolarization ส่งผลทำให้ POC เปิดซึ่ง POC นี้จะแยกต่างหากจาก POC ที่ถูกกระตุ้นเมื่อใช้ KCl เพราะ channel นี้ มีความไวต่ำต่อ calcium antagonist (Hay และ Wadsworths, 1992) จากผลการทดลองของ CU-763-10-01 พบว่า สด phasic contraction และไม่มีผลต่อ ความถี่ของ rhythmic contraction ซึ่งผลสอดคล้องกับการกระตุ้นท่ออสูรด้วย KCl แสดงให้เห็นว่า CU-763-10-01 ออกฤทธิ์ขับขึ้น การเคลื่อนที่ของ Ca^{2+} จากภายนอกเซลล์ผ่าน POC ซึ่ง sensitive ต่อ calcium antagonist ในกลุ่ม dihydropyridine และไม่มีผลต่อ POC ซึ่ง sensitive ต่ำต่อ calcium antagonist ในกลุ่ม dihydropyridine และจากผลการทดลอง S.V. และ B_6 เพิ่มการหดตัวในการเกิด phasic contraction และ ไม่มีผลต่อความถี่ของ rhythmic contraction แสดงว่า กลไกการออกฤทธิ์ของ S.V. และ B_6 แตกต่างจาก CU-763-10-01

3.3 ผลต่อการหดตัวของท่ออสูรเมื่อได้รับการกระตุ้นด้วย NE

เมื่อให้ NE ขนาด $1 \times 10^{-6} M$ แก่ท่ออสูรพบว่าจะหดตัวโดยการเกิด phasic และตาม ด้วย rhythmic contraction NE ทำให้กล้ามเนื้อเรียบท่ออสูรหดตัวโดยการกระตุ้น α_1 adrenoceptor NE ให้กล้ามเนื้อเรียบท่ออสูรหดตัวโดยการกระตุ้น α_{1A} adrenoceptor (Bultmann, Kurz, และ

โดยมีกลไกการออกฤทธิ์ในระดับไม่เล็ก คือ เมื่อ α_1 adrenoceptor ซึ่ง couple อยู่กับ G protein และ phospholipase C (PLC) ตามลำดับถูกกระตุ้นโดย NE ส่งผลให้เกิดการ hydrolyse ของ phosphatidylinositol - 4,5- bisphosphate (PIP₂) ได้ second messenger คือ DAG และ IP₃ ซึ่ง IP₃ นี้จะไปกระตุ้นให้เกิดการปลดปล่อย Ca²⁺ จากแหล่งเก็บสะสม Ca²⁺ ภายในเซลล์ ทำให้ระดับ Ca²⁺ ภายในเซลล์เพิ่มสูงขึ้นจึงทำให้เกิดการหดตัวของท่ออสูร (Khoyi และคณะ, 1993) นอกจากนี้การกระตุ้น α_{1A} adrenoceptor ส่งผลทำให้ receptor operated calcium channel (ROC) เปิด Ca²⁺ จากภายนอกเซลล์จะเข้าสู่ภายในเซลล์และ Ca²⁺ จากภายนอกเซลล์ที่เข้าสู่ภายในเซลล์นี้จะกระตุ้นการหลั่งของ Ca²⁺ จากแหล่งเก็บสะสม Ca²⁺ ภายในเซลล์ ทำให้ระดับ Ca²⁺ ภายในเซลล์เพิ่มสูงขึ้นจึงทำให้เกิดการหดตัว การหดตัวของท่ออสูรนี้ขึ้นอยู่กับ extracellular calcium เนื่องจาก calcium channel antagonist ในกลุ่ม dihydropyridine, diphenylalkylamine สามารถยับยั้งการหดตัวนี้ได้ และ ยังขึ้นกับ intracellular calcium เพราะใน Ca²⁺ free solution การหดตัวยังเกิดขึ้นได้ (Vesperinas และคณะ, 1989) จากการทดลองจะเห็นว่า CU-763-10-01 สามารถยับยั้งการหดตัวของท่ออสูรได้ ขึ้นอยู่กับปริมาณของสาร พนว่า ใน CU-763-10-01 ขนาด 4.4×10^{-6} M พนว่าไม่ลดการหดตัวที่ถูกกระตุ้นจาก NE ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) และเมื่อให้ CU-763-10-01 ขนาด 4.4×10^{-5} M ลดการหดตัวของท่ออสูรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) กลไกการยับยั้งการหดตัวของ CU-763-10-01 น่าจะมีผลยับยั้งต่อ α_{1A} adrenoceptor หรืออาจไปยับยั้ง receptor operated calcium channel (ROC) สำหรับ S.V. เพิ่มการหดตัวใน phasic contraction และ B₆ ไม่มีผลต่อการหดตัวเมื่อกระตุ้นด้วย NE แสดงว่า S.V. และ B₆ ออกฤทธิ์ไม่เหมือนกับ CU-763-10-01

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเบื้องต้นทางเภสัชวิทยาพบว่า CU-763-10-01 สามารถยับยั้งการหดตัวของกล้ามเนื้อตัวไส้เด็กของกระด่ายได้เกือบสมบูรณ์ทั้งการหดตัวที่เกิดขึ้นเอง(spontaneous contraction) และเมื่อกระตุ้นด้วย Ach, SHT, KCl และ BaCl₂ สาร CU-763-10-01 สามารถลดการหดตัวของกล้ามเนื้อหลอดเลือดแดงเมื่อกระตุ้นด้วย KCl นอกจากนี้ยังมีฤทธิ์ลดการหดตัวของกล้ามเนื้อท่ออสูร เมื่อกระตุ้นด้วย NE, KCl และ BaCl₂ แสดงให้เห็นว่า CU-763-10-01 ออกฤทธิ์เป็น nonspecific antagonist ดังนั้นกลไกที่ CU-763-10-01 มีผลลดการหดตัวน่าจะเป็นกลไกที่เกิดร่วมกัน แม้ว่าจะใช้สารมาตรฐานกระตุ้นการหดตัวที่แตกต่างกัน เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าการหดตัวของกล้ามเนื้อเรียนจะมีความสัมพันธ์กับปริมาณ Ca²⁺ อิสระภายในเซลล์ที่เพิ่มขึ้น (Bottou, 1979a;

Kiraki และคณะ, 1988) โดยเฉพาะเมื่อมีการจับกันระหว่างสารมาตรฐานกระตุ้นการหดตัวกับตัวรับสัมผัสของภารกระดับน้ำหนัก เช่น Ach และ SHT จับกับ specific receptor. เกิด membrane depolarization ส่งผลให้ ROC เปิด Ca^{2+} จากภายนอกเข้าสู่ภายในเซลล์ และเมื่อกระตุ้นด้วย KCl, BaCl₂ เกิด membrane depolarization ส่งผลให้ POC เปิด Ca^{2+} จากภายนอกเข้าสู่ภายในส่งผลทำให้เกิดการหดตัว เพราะฉะนั้นการที่ CU-763-10-01 สามารถกระตุ้นการหดตัวของกล้ามเนื้อเรียบที่ใช้ในการศึกษา เมื่อกระตุ้นด้วยสารมาตรฐานกระตุ้นการหดตัวชนิดต่าง ๆ ได้ เมื่อจาก CU-763-10-01 มีผลไปยังการเคลื่อนที่ของ Ca^{2+} ภายนอกเข้าสู่ภายในเซลล์ ผ่านทาง ROC หรือ POC เป็นกลไกหลัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองที่ CU-763-10-01 ลด phasic contraction ของห้องสูญเมื่อกระตุ้นด้วย NE, KCl, BaCl₂ นอกจากนี้จากผลการทดลองยังพบว่า ในหลอดเลือดแดงใหญ่ (aorta) ของกระต่าย CU-763-10-01 เสริมฤทธิ์ของ NE และ SHT ใน การหดตัวของหลอดเลือดแดงใหญ่ (aorta) ส่วนในห้องสูญ (vas deferens) ของหมูขาว CU-763-10-01 ขับยังการหดตัวย่างสมบูรณ์เมื่อกระตุ้นด้วย NE ซึ่งกลไกการออกฤทธิ์ของ CU-763-10-01 ใน การเสริมฤทธิ์ของ NE และ SHT ยังไม่สามารถอธิบายได้ แต่จากการศึกษาพบว่าในหลอดเลือด (aorta) และ ห้องสูญ (vas deferens) มี α_1 subtype ต่างกัน ในหลอดเลือด (aorta) มี α_{1B} , α_{1L} (Muramatsu, Kigoshi, และ Oshita, 1990) และห้องสูญ (vas deferens) มี α_{1A} adrenoreceptor (Bultmann, Kurz, และ Strake, 1994) และจากที่กล่าวมาแล้วว่าการหดตัวของหลอดเลือดแดงเมื่อกระตุ้นด้วย NE จึงกับแคลเซียมภายในเซลล์เป็นหลัก เมื่อจากการหดตัวที่เกิดขึ้นนี้ถูกขับยังได้ เกิดน้อยด้วย calcium antagonist และบังคับเกิดการหดตัวได้ใน Ca^{2+} free solution สำหรับการหดตัวของห้องสูญต้องอาศัยแคลเซียมทั้งจากภายนอกและภายในเซลล์ เมื่อจากการหดตัวเมื่อกระตุ้นด้วย NE นี้ ถูกขับยังได้ด้วย calcium antagonist และการหดตัวเกิดขึ้นได้ใน Ca^{2+} free solution เมื่อกระตุ้นด้วย NE จากผลการทดลองนี้คาดว่า CU-763-10-01 มีกลไกหลักกือการขับยังการเคลื่อนที่ของ Ca^{2+} จากภายนอกเซลล์เข้าสู่ภายในเซลล์ผ่านทาง POC และ ROC ดังนั้น CU-763-10-01 จึงสามารถขับยังการหดตัวในห้องสูญเมื่อกระตุ้นด้วย NE แต่ไม่สามารถขับยังการหดตัวในหลอดเลือดได้ การที่ CU-763-10-01 เสริมฤทธิ์ของ NE และ SHT ใน การหดตัวของหลอดเลือดแดง ขอเสนอถูกต้องที่คาดว่ามีกระบวนการที่ต้องมี mediator ที่เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า NE และ SHT กระตุ้น receptor ส่งผลให้เกิด IP₃ ขึ้น ขณะเดียวกันการกระตุ้น receptor จะเกิด membrane depolarization ทำให้ Ca^{2+} จากภายนอกเซลล์เข้าสู่ภายในเซลล์ผ่าน ROC CU-763-10-01 อาจไปขับยัง mediator บางตัวที่มีผลต่อกลไกการเปิดของ ROC แล้วทำให้ mediator นั้นมีผลเสริมกลไกในการเกิด IP₃ ทำให้เกิด IP₃ มากขึ้น

CU-763-10-01 เป็นสารที่สังเคราะห์ขึ้นใหม่ ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาฤทธิ์เบื้องต้นทางเภสัชวิทยาของ CU-763-10-01 ซึ่งจากการศึกษาคาดว่า CU-763-10-01 อาจจะนำมาใช้เป็นสารตัวแทนในการศึกษาฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาต่อ receptor ได้ แต่อย่างไรก็ตามน่าจะมีการศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมให้มากขึ้นและศึกษาผลต่อถ้ามานៅเรียนในอวัยวะอื่นๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาว่าสมควรจะนำมาพัฒนาเพื่อนำมาใช้เป็นยาหรือไม่

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย